

overveje, om det ikke ligger bedst i amterne. Det stiller jeg blot som spørgsmål, men vi kan altså godt støtte regeringens forslag, hvis det endelig skal være på den led, og hvis vi kan overbevises om det modsatte. Det må jeg sige. Men man bliver jo også nødt til at lytte til de mange argumenter, der er imod.

For os er det vigtigste, at kvaliteten er i top, at der kommer noget ordentlig undervisning til de fremmede, så de får lært noget dansk. Hvor det så skal ligge henne, er ikke så afgørende for os. Vi kan som sagt godt acceptere, at det kommer til at ligge i kommunerne, men man bør også lytte til de mange argumenter, som siger, at det ligger bedst i amterne.

Vi kan støtte forslaget og glæder os til at behandle det nærmere under udvalgsdrøftelserne, for det mener vi egentlig der er behov for.

Pernille Frahm (SF):

L 65 om forskoleaktiviteter for børn helt ned til 4-års-alderen, som har manglende dansk kundskaber, er vi meget positivt indstillet over for.

Vi kan se, at der er sket nogle ændringer i loven, hvor man bl.a. har fulgt op på nogle af de kritikpunkter, vi kom med sidste gang.

Det undrer stadig væk, at bestemmelser, som handler om dagtilbud for børn helt ned til 4-års-alderen, skal findes i en lov om folkeskolen. Vi mener stadig væk, at det rettelig burde være i f.eks. lov om social service, hvor dagtilbud til den aldersgruppe jo ellers findes. Det er daginstitutionernes område, vi bevæger os ind på, og ikke folkeskolens, i hvert fald hvis man skal tage, hvad der står i bemærkningerne om indholdet, alvorligt.

I modsætning til hr. Brian Mikkelsen mener jeg, at det fremgår meget tydeligt af indholdet, at det ikke drejer sig om undervisning, men om aktiviteter, der stimulerer den sproglige udvikling. Man præciserer i bemærkningerne, at det i hvert fald ikke er undervisning i traditionel forstand.

Det andet forslag synes jeg er betydelig mere problematisk, og jeg ved, at der sidste gang var en stor debat om det. Som hr. Brian Mikkelsen også sagde om det her, er det jo nu sådan, at alle er stort set tilfredse med placeringen af det.

Der er andre områder inden for undervisning af voksne indvandrere, som man kan kritisere. Den har været utilstrækkelig, der har ikke været tilstrækkelige tilbud, der har været lange

ventelister, der har ikke været en tilstrækkelig bredde i typen af tilbud.

Hvis man f.eks. er ordblind og skal lære dansk som voksen udlænding, er der ikke nogen tilbud. Så vil man befinde sig i en evig begynderklasse. Hvis man har vanskeligheder, som svarer til, hvad nogle danskere, der skal begynde at lære et sprog eller lære at skrive og læse dansk, har, så findes der ikke rigtig noget tilbud, hvis man er udlænding. Man må befinde sig i en evig begynderklasse i stedet for.

Nu foreslår man så i forlængelse af integrationsloven, at ansvaret for uddannelsescentre skal overgå fra amterne til kommunerne. Men uanset hvilket syn man har på den nuværende ordning, så virker dette forslag administrativt fuldstændig uoverskueligt og ikke som en forklaring.

Det er kommunerne selv, der skal vælge, hvem de vil lave driftsoverenskomst med. De kan vælge mellem et sprogcenter i en stor kommune, et privat sprogcenter eller et sprogcenter, som de selv opretter. Og man arbejder i forslaget med begrebet »centerkommune«, som om det har en klokkeklar definition. Det er muligt, at det på nogle områder naturligt vil være det ene sted eller naturligt vil være det andet sted, at man skal oprette disse sprogcentre. Den kommune har så pligt til at forestå det overordnede opsyn med undervisningen. De enkelte kommuner skal have ansvaret for deres egne beboere i øvrigt.

Jeg har svært ved at forstå, hvad formålet er med at flytte ansvaret fra amterne til kommunerne, hvis resultatet bliver sådan en rodet model. Hvem er det f.eks., der skal udpege en centerkommune? Hvad sker der nu, hvis ingen kommune vil påtage sig at have sådan et overordnet ansvar? Hvis alle foretrækker at have et eget sprogcenter eller købe sig ind i private sprogcentre, hvad sker der så med små kommuner med få fremmedsprogede? Hvordan skal de kunne sikre bredden i undervisningstilbudet? Skal deres uddannelsessøgende eller undervisningssøgende spredes rundt i et hav af forskellige kommuner for at få bredden dækket?

Det har forslaget ikke rigtig noget svar på, og da man havde debatten sidste gang, understregede den daværende ordfører fra Socialdemokratiet, at forslaget jo ikke var ment som en kritik af den måde, amterne havde løst opgaven på. Den var man sådan set tilfreds med, men